

КНИГА ПРОРОКА ЙОНИ.

¹ І надійшло слово Господнє до Йони Амаатієнка, таке:

² Устань, подайся у Ниневію, в город великий, і проповідуй проти його, бо ледарства його дійшли до мене.

³ Йона ж устав, щоб утікати від Господа в Тарсис, і, дійшовши до Яфи, знайшов корабель, що йшов у Тарсис, заплатив гроші за переправу, й вступив на нього, щоб на ньому одплисти в Тарсис перед лицем Господнім.

⁴ Господь же послав на море велику бурю, і постала на морі лиха хуртовина, так що карабелі приходилось розбитись.

⁵ І полякались моряки, й почали взивати кожен до свого бога. І викидали в море склад із корабля, щоб його полегчити; Йона ж зійшов у середину на дно, ліг та й заснув твердим сном.

⁶ І прийшов до його керманич корабельний та й каже: Як тобі спати? вставай, покликни до твого Бога; може сей Бог зглянеться на нас, і ми не погинемо.

⁷ І говорили вони один одному: Ось, киньмо лишень жереб, щоб довідатись, за чию провину сталась нам ся пригода. Як же кинули вони жереб, упав він на Йону.

⁸ І кажуть вони йому: Скажи же нам, за яку провину сталась нам ся пригода? Яке твоє діло й звідки ти йдеш? де твій край, і з якого ти народу?

⁹ І відказав їм: Я Єврей і почитаю Господа, Бога небесного, що сотворив море й увесь суходіл.

¹⁰ І полякались вельми люде й сказали йому: Що се ти зробив? бо довідались, що він утікав од Господа, він бо їм признався.

¹¹ Питають його тоді: Що нам з тобою почати, щоб море втихло про нас? бо море не переставало яритись.

¹² Тоді він сказав їм: Возьміте мене та й вкиньте мене в море; тоді воно втихне про вас; я бо добре знаю, що ся страшенна хуртовина прийшла на вас через мене.

¹³ Але ті люде силкувалися добитись до берега, та се їм не вдалось, бо море не переставало яритись проти них.

¹⁴ Тоді покликнули вони до Господа й мовляли: Просимо тебе, Господи! не дай нам згинути за житте сього чоловіка, й не винуй нас, наче б ми безвинну кров пролили; ти бо, Господи, вчинив, що тобі сподобалось.

¹⁵ Тоді взяли вони Йону та й вкинули в море; і перестало море яритись.

¹⁶ І полякались ті люде вельми перед Господом, принесли Господеві жертву й обрелись обітами.

2

¹ Господь же повелів великій риби прогинути Йону; й був Йона у череві в риби три дні й три ночі.

² І молився Йона Господеві з черева в кита

³ І промовляв: В смутку мойму покликнув я до Господа, й він вислухав мене; з черева преисподньої взивав я, а ти почув мій голос.

⁴ Вкинув єси мене в глибінь, у серце моря, і води обгорнули мене; всі води, всі филі твої проходили надо мною.

⁵ Вже я думав: Відкинений я від очей твоїх, а тепер чей я знов побачу храм твій сьвятий.

⁶ Обняли мене, добирались води до душі моєї, безодня зачинила мене в собі; морські трави обвили голову мені.

⁷ Попід підвалини гір потонув я, і земні засови замкнули мене, здається, на віки; але ти, Господи, Боже мій, виведеш душу мою з цієї глибині пекольної.

⁸ Як душа завмірала в мені, спогадав я на Господа, й ось, молитва моя дійшла до тебе, до храму сьвятого твого.

⁹ Хто марні й ложні боги шанує, той покинув Милосердного свого,

¹⁰ Я же голосом похвали принесу тобі жертву; чим обрік себе, те я й сповню; в Господа бо одного — рятуюнок.

¹¹ І повелів Господь киту викинути Йону на сушу.

3

¹ І надійшло слово Господнє до Йони вдруге:

² Вставай, подайся у Ниневію, город великий, і проповідуй в йому, що я повелів тобі.

³ І встав Йона, й подався у Ниневію, як повелів Господь; Ниневія ж була великий город, на три дні ходи.

⁴ І почав Йона проходити город, скільки мож за один день перейти, й проповідував, говорячи: Ще сорок день, а Ниневія стане розвалищем.

⁵ І повірили Ниневійці Богу: оголосили піст, і понадівали волосяниці, від найбільшого та й до найменшого.

⁶ Бо поголоска про се дійшла до царя Ниневійського, — й устав царь із свого престолу, скинув із себе царську одіжжю свою, й закутався у волосяницю, і сів на попелі.

⁷ І звелів сповістити в Ниневії й заповісти від імені царського й вельмож своїх, щоб ні люде, ні скотина, ні воли ані вівці нічого не їли й не пасли та й води не пили;

⁸ Та щоб окриті були вереттем — людина й скотина, й скільки сили, взивали до Бога, та щоб кожне покинуло ледачу дорогу свою й неправедні вчинки рук своїх.

⁹ Хто знає, може Бог іще змилюється й відверне від нас палаючий гнів свій, і ми не погинемо.

¹⁰ І побачив Бог їх учинки, що вони покинули свою ледачу дорогу, й пожалував Бог наслати на них те лихо, яким їм був загрозив, і не наслав.

4

¹ Йона ж розсердився тяжко й запалав гнівом,

² І моливсь Господеві й промовив: О, Господи, хиба ж не се говорив я, бувши ще в моїй країні? тим же то й хотів утекти в Тарсис; знав бо я, що ти — Бог благий і милосердний, довготерпеливий і багатий на ласку, та що маєш спожалінне над нуждою.

³ Возьми ж у мене душу, Господи, бо лучше мені вмерти, аніж жити.

⁴ Господь же сказав: Чи ж слушно се тебе так розсердило?

⁵ І вийшов Йона з міста й осів від східнього боку міста, та й зробив собі там будку та й сів у холодку, визираючи, що станеться з городом.

⁶ А Господь Бог виростив рослину, й знялась вона понад головою в Йони, щоб мав тїнь над головою, та щоб успокоїв свою досаду, й Йона вельми зрадїв тїй рослині.

⁷ Як же назавтра вранці почала зоря зоріти, повелїв Бог червякові, щоб підгриз рослину, й вона всхла.

⁸ А як зійшло сонце, послав Бог гарячого восточнього вітра, й сонце припекло Йону в голову, так що він зовсім ізов'яз, і бажав собі смерті й сказав: *Лучше мені вмерти, аніж так жити.*

⁹ І промовив Бог до Йони: *Чи то ж бо тобі так досадно через ростину? Він відказав: Досадно, хоч би й умерти.*

¹⁰ Тоді сказав Господь: *Тобі жаль ростинок, дарма що коло неї не поравсь і не зростив її, — що за одну ніч виросла й за одну ніч поникла;*

¹¹ *А мені б то та не жаль було Ниневії, великого городу, що в йому більш ста й двацятьох тисяч чоловіка живе, що не вміють розпізнати правиці од лівиці, та й так багато скотини?*

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358